

бие този животъ, той познава Бога и Го вижда навсъкъде: въ камъните, въ тревите, въ цветята, въ настъките, въ животните, въ хората — въ всичко, което живее. Който познава Бога, и рѣките, и моретата му отваряятъ путь да мине. Така е миналъ и Мойсей презъ Червеното море. Какъ ще обяснятъ този фактъ? Какви то обяснения и да дадете, тъ ще бѫдатъ далечъ отъ истината. Само онзи може да даде обяснение на този фактъ, на когото рѣките и моретата се раздѣлятъ на две и му правятъ путь да мине. Ще кажете, че това е заблуждение. Не, фактъ е това. За човѣка на любовта и най-дълбоката рѣка може да се пресуши, да се раздѣли на две, да му отвори путь.

Цѣлиятъ свѣтъ е построенъ върху закона на любовта. Достатъчно е човѣкъ да се свърже съ Сънцето на живота, да възлюби Бога съ всичкото си сърдце, съ всичкия си умъ, съ всичката си душа и съ всичката си сила, за да може и най-обширниятъ океанъ да му стори путь да мине. За човѣка, който люби Бога, и звѣрътъ става приятелъ, и слънцето, и водата, и вѣтърътъ, и облаците му се усмихватъ. Вѣрно ли е това? Това сѫ факти, опитани и преживяни. За човѣка на любовта, и водата на Ниагарския водопадъ може да спре. Ще спре за известно време, и отново ще продължи. Ако единъ лудъ може да даде умъ на единъ виденъ професоръ, какъ да заставятъ другъ лудъ да слѣзе отъ покрива на нѣколкоетажно здание, колко повече може да направи единъ напълно здравъ и разуменъ човѣкъ.

Като ви се говори по този начинъ, това не значи, че трѣбва да омаловажите вашите знания и вѣрвания, но трѣбва да ги превърнете въ злато, да иматъ цена при всички условия. Каквътъ смисъл има да придобивате знание, което единъ день ще се обезценъ толкова много, че нѣма да заслужава да се запише въ нѣкоя книга. Възлюбете Господа съ всичката си душа, съ всичкия си умъ, съ всичкото си сърдце и съ всичката си сила и вложете капитала си въ банката на Неговата Любовь. Свѣтътъ се намира предъ голѣма катастрофа и който има, капиталъ ще го загуби. Всички човѣшки банки ще фалиратъ, и животътъ на хората ще се обезсмисли. Затова Христосъ казва: „Събирайте съкровищата си въ небето, дето крадецъ не влиза, нито молецъ и ръжда ги изядатъ“. „Нѣкои хора и досега още разчитатъ на